

УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про припинення конституційного провадження у справі за конституційними поданнями 50 та 51 народного депутата України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Указу Президента України “Про деякі питання організації діяльності Ради національної безпеки і оборони України” від 8 лютого 2005 року № 208

м. К и ї в
22 лютого 2007 року
№ 11-уп/2007

Справа № 1-9/2007

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Домбровського Івана Петровича — головуєчий,
Бринцева Василя Дмитровича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Джуня В'ячеслава Васильовича,
Дідківського Анатолія Олександровича,
Іващенко Володимира Івановича,
Кампа Володимира Михайловича,
Колоса Михайла Івановича,
Лилака Дмитра Дмитровича,
Маркуш Марії Андріївни,
Мачужак Ярослави Василівни,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича,
Пшеничного Валерія Григоровича,
Станік Сюзанни Романівни – суддя-доповідач,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Ткачука Павла Миколайовича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційними поданнями 50 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень статей 2, 3, 4, 5 Указу Президента України “Про деякі питання організації діяльності Ради національної безпеки і оборони України” від 8 лютого 2005 року № 208 (Офіційний вісник України, 2005 р., № 8, ст. 434) (далі – Указ) та 51 народного депутата України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Указу.

Заслухавши суддю-доповідача Станік С.Р. та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкти права на конституційне подання – 50 та 51 народний депутат України – звернулися до Конституційного Суду України з клопотанням визнати окремі положення Указу такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними).

Суб'єкт права на конституційне подання – 50 народних депутатів України – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), положення статті 2 Указу в частині включення до складу Ради національної безпеки і оборони України (далі – Рада) Голови Верховної Ради України та Голови Верховного Суду України, положення статей 3, 4, 5 Указу як у частині передачі Раді функцій ліквідованого Координаційного комітету по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю при Президентові України та Апарату Ради функцій колишнього Головного управління з питань судової реформи, діяльності військових формувань та правоохоронних органів Адміністрації Президента України, так і в частині наданих Секретареві Ради повноважень, які, на думку авторів клопотання, вичерпно визначені в Законі України “Про Раду національної безпеки і оборони України”.

В своєму обґрунтуванні народні депутати України зазначають, що оспорювані положення Указу значно розширюють межі повноважень Ради, визначені статтею 107 Конституції України, статтею 4 Закону України “Про Раду національної безпеки і оборони України”, що порушує принцип поділу державної влади, відповідно до якого органи законодавчої, виконавчої і судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією України межах і відповідно до законів України.

Суб'єкт права на конституційне подання – 51 народний депутат України – вважає, що Президент України, надавши Секретареві Ради право вести засідання Ради, брати участь у засіданнях Кабінету

Міністрів України з правом дорадчого голосу, вносити та давати доручення органам виконавчої влади, вносити до міністерств, інших органів виконавчої влади обов'язкові для розгляду пропозиції та рекомендації, погоджувати пропозиції з кадрових питань, вийшов за межі своїх повноважень, чим порушив положення статей 5, 6, 8, 88, 102, 106, 107, 116, 120, 126, 127, 128, 131 Конституції України.

2. Конституційний Суд України Ухвалою від 23 січня 2007 року № 6-у/2007 постановив провести розгляд справи за цими поданнями на пленарному засіданні Конституційного Суду України у формі письмового слухання, оскільки у процесі підготовки справи до розгляду зібрано матеріали та документи, які є достатніми для забезпечення об'єктивного і повного вирішення зазначеного питання.

3. Під час підготовки справи до розгляду на пленарному засіданні Конституційного Суду України встановлено, що Указ визнано таким, що втратив чинність на підставі Указу Президента України "Про визнання такими, що втратили чинність, деяких указів Президента України" від 15 грудня 2006 року № 1084 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 51, ст. 3395).

4. За змістом статей 150, 152 Конституції України до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про конституційність лише чинних актів органів, визначених у пункті 1 частини першої статті 150 Основного Закону України. Об'єктивно виникли підстави, які вказують на непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційних поданнях 50 та 51 народного депутата України, оскільки його юрисдикція не поширюється на нормативно-правові акти, що втратили чинність (Рішення Конституційного Суду України від 14 листопада 2001 року № 15-рп/2001).

У зв'язку з тим, що Указ втратив чинність, конституційне провадження у справі щодо відповідності Конституції України окремих положень Указу підлягає припиненню на підставі пункту 3 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційних поданнях.

На підставі викладеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтею 13, пунктом 3 статті 45, статтею 51 Закону України "Про Конституційний Суд України", § 51 Регламенту Конституційного Суду України, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Припинити конституційне провадження у справі за конституційними поданнями 50 та 51 народного депутата України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Указу Президента України “Про деякі питання організації діяльності Ради національної безпеки і оборони України” від 8 лютого 2005 року № 208.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ